

Ефералган, супозиторії ректальні по 150мг №10, “Брістол-Майерс Сквібб”, Франція	10г	8,55	85,5
Далерон С, пакети з гранулами по 500 мг 5г №10, КРКА, Словенія	10г	3,02	30,2

Щодо отримання ацельованого параамінофенолу:

Таблиця 2

Назва ЛЗ, форма випуску	Маса, г	Кінцевий вихід (ацельований параамінофенол), г	Вихід, %
Tylenol extra strength, таблетки №100 по 500 мг, McNeill Consumer and Specially Pharmas., USA	10г	9,33	93,3
Парацетамол, капсули №12 по 325 мг, ТЗОВ “Стиролбіофарм”	10г	8,0	80

Висновки та перспективи подальших досліджень: Результати дослідження підтверджують необхідність розроблення екологічно безпечних способів утилізації та знешкодження непридатних до медичного застосування ЛЗ, а також дослідження можливості вторинного використання вилучених з обігу непридатних ЛЗ як реагентів для синтезу нових біологічно активних сполук. Тому подальші дослідження будуть спрямовані на обчислення економічної доступності та створення технологічного регламенту вищезазначеного дослідження.

АНАЛІЗ ВИМОГ НАЛЕЖНОЇ АПТЕЧНОЇ ПРАКТИКИ ДО КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРОВІЗОРА

Савенко А.В., Кисилиця Р.І., Городецька В.І., Котвіцька А.А.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

socpharm@nuph.edu.ua

Фармацевтичний сектор галузі охорони здоров'я України є достатньо специфічною сферою діяльності, враховуючи, що якість продукції, зокрема лікарських засобів (ЛЗ), залежить від належного рівня компетентності

персоналу. З огляду на те, що одним з першочергових завдань євроінтеграційного процесу в Україні є гармонізація вітчизняної нормативно-правової бази з вимогами міжнародних стандартів, зокрема положеннями належних фармацевтичних практик, виникає необхідність удосконалення компетентності персоналу фармацевтичних підприємств відповідно до чинної законодавчої бази.

Основним видом діяльності провізора відповідно до Державного класифікатору видів економічної діяльності ДК 009:2010 є оптова та роздрібна торгівля фармацевтичними товарами, об'єктами здійснення якої є аптеки та аптечні заклади. Виходячи з цього, предметом нашого дослідження став нормативний та практичний обсяг вимог належної аптечної практики (GPP) до персоналу.

У ході дослідження нами було виділено 6 основних функціональних обов'язків, що згідно вимог GPP покладаються на фармацевтичного працівника у процесі здійснення ним професійної діяльності, зокрема: управління системою охорони здоров'я, інформування, просвіта й пропаганда щодо сприяння суспільній охороні здоров'я, здійснення регуляторної діяльності, відпуск лікарських засобів (ЛЗ). Положення GPP також містять вимоги до кожного елемента фармацевтичного обслуговування та чітко визначають, що провізор повинен розуміти особисту відповідальність за надання інформації стосовно ЛЗ й консультивання медичних працівників і споживачів ЛЗ, сприяючи раціональному та економічно вигідному призначенню ЛЗ. Провізор обов'язково повинен проходити первинне й подальше постійне навчання відповідно до посадових обов'язків, професії та кваліфікаційних характеристик.

У результаті попередніх досліджень нами було сформовано потенційний перелік з 30 спеціалізовано-професійних компетенцій (КСП) провізора у відповідності до його типових задач діяльності, закладених до галузевого стандарту вищої освіти України (ГСВОУ) для спеціальності 7.12020101 «Фармація».

Зазначену потенційну компетентнісну модель було використано в якості основи для співставлення з виділеними згідно вимог GPP функціональними обов'язками провізора та визначено, що із 30 запропонованих КСП, 9 відповідають сучасним вимогам до персоналу фармацевтичних підприємств з оптової та роздрібною торгівлі та можуть забезпечувати належне виконання професійних обов'язків.

Функціональні обов'язки провізора, які відповідають вимогам GPP та ГСВОУ для спеціальності «Фармація» представлено на рис. 1.

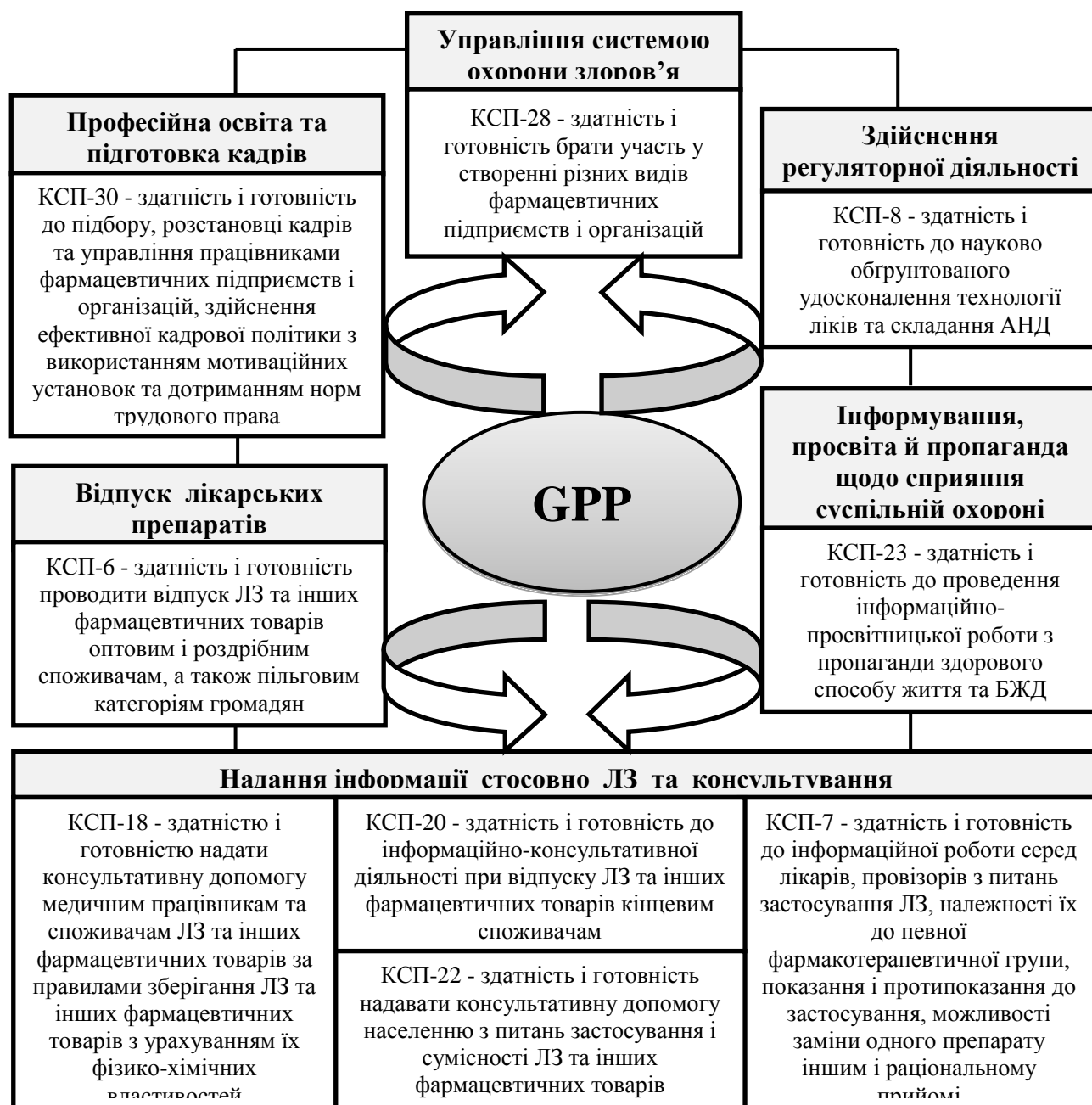

Рис. 1. Функціональні обов'язки провізора, регламентовані правилами GPP з можливими компетентнісними характеристиками.

Таким чином, в результаті проведеного дослідження нами було здійснено теоретичну апробацію спроектованої компетентнісної моделі провізора та доведено її інтегративність із сучасними європейськими вимогами до персоналу відповідної сфери діяльності і можливість використання для удосконалення ГСВОУ за спеціальністю 7.12020101 «Фармація».

ЗАСТОСУВАННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ПРЕПАРАТІВ В ЛІКУВАННІ НЕМАТОДОЗІВ

Чечуй О.Ф., Набока О.І., Філіпцова О.В., Бурлака І.С.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

chchui@mail.ru

Актуальність проблеми лікування гельмінтних захворювань людини обумовлена їх великою поширеністю, різнобічним негативним впливом, поліморфізмом клінічних проявів, які залежать від виду та локалізації глистів, тривалості персистенції паразитів в організмі, від стану імунітету, поєднання гельмінтозів з іншими захворюваннями, а також від результатів попереднього застосування антигельмінтних препаратів. Кишкові нематодози представлені великою групою гельмінтів, виведення яких з організму людини має особливості, зумовлені специфікою біології паразитів й циклом їх розвитку. Метою роботи був аналіз застосування вітчизняних препаратів для лікування нематодозів.

Неодмінною умовою успішної дегельмінтизації хворих є одночасне лікування усіх членів сім'ї (колективу) і суворе дотримання гігієнічного режиму. Лікування гельмінтозів в даний час здійснюється із застосуванням